

Husflidens Udvikling i Danmark.

Foredrag ved den 13de danske Landmandsforsamling
af Lærer Rom.

Hr. Rom fremhævede i sit Foredrag herom, at der var steet et stort Fremstridt paa Husflidsfagets Omraade siden han sidst talte om denne Sag paa forrige Landmandsmøde. Hvad han den Gang fremsatte som et Ønske og et Haab, var nu blevet Virkelighed, idet „Dansk Husflidsforening“, som han den Gang forelagde Planen til, var stiftet, til Støtte og Fremme for de smaa Husflidsforeninger, som den Gang vare dannede, men siden ere fremkomne i langt større Antal. Sagen staaer nu paa et andet Standpunkt end den Gang, og Arbejdet maa gaa i en noget anden Retning. For tre Aar siden var det Hovedsagen at faa Interessesen vakt og en Række Forsøg gjort med smaa stedlige Foreninger. Dette er nu steet, og Forsøgene ere, paa enkelte Undtagelser nær, lykkedes over Forventning de fleste Steder, blot ved at opmuntre Ungdommen til at forsøge sig. De smaa Foreninger have dermed viist, at de ere i Stand til at vække Lysten og fremkalde Evnen til ved Selvbøvelse at udfolde smuk og fornøjelig Fritidsøvelse. Det gjælder nu om at lede de vakte Evner i en smagfuld og god Retning, og Opgaven bliver derfor i Fremtiden en noget anden, da det i denne Henseende gjælder om at fremkalde gode Husflidslærere og smagfulde nyttige Forbilleder. Her er en stor Opgave at løse, og den vakte Husflidsfag staaer her omtrent paa bar Bund. Husflidsafdelingens nære Nabo ved Udstillingen, Biavlens, var det langt anderledes med; man fandt her udstillet et fuldstændig videnskabeligt Apparat, der klart viste Alt, hvad der angaaer Biens Liv og Virken.

Et til dette sikre Grundlag svarende teknisk Apparat savnede Husfliden endnu ganske. Man var endnu ved Opbrydningen af den raa Jord; der er mange Vanskeligheder endnu at overvinde, inden man finder den rette Driftsplan. De smaa Foreninger have bevist, hvad Mange ofte tidligere nægtede, at den danske Bønderkarl ingenlunde savner Evnen til mangehaande gavnligt Haandarbejde, men tillige viist, at det ofte storter paa god Smag og paa Velse i de rette Arbejdsgreb. Her ere de lokale Foreninger og Skolen, paa Grund af Savnet af det rette tekniske Grundlag, oftest magtesløse, men her har netop „Dansk Husflidselskab“ sin rette Opgave at løse: at skaffe smagfulde og gavnlige Forbilleder og Modeller og sørge for Husflidslæreres teknisk Uddannelse. Virksomheden er i begge Retninger begyndt, men Resultatet er vel endnu ikke stort; men Selskabet har virket efter Evne, og at denne ikke har været større ligger i, at det endnu langt fra har fundet den Tilslutning fra Folket og Regeringen, som dens vigtige Formaal kunde fordre, saa at der har været savnet Pengemidler til at udrette mere end der er gjort. Selskabet bør kunne lade langt flere Lærere oplære end hidtil og bør navnlig kunne give duelige Skolelærere, der ville virke som Husflidslærere, baade fri Undervisning og frit Ophold, medens denne varer, saa at den fattige Lærer bliver sat i Stand til at søge Kursus uden Frygt for Udgiften. Foruden det Kursus, der, navnlig i finere Arbejder, afholdes i Kjøbenhavn — for Lærernes Skyld i Ferien — troede Taleren, at der burde arbejdes hen til at faa et Kursus i Gang i hver Provins, navnlig i grovere Arbejder, for at flinke Bønderkarle kunde uddannes til Lærere for deres egen Kreds. Det var da heldigst, om ogsaa Selskabet blev sat i Stand til at støtte saadanne Provinskursus. Ene at afholde Kursus fortrinnsvis i Kjøbenhavn, hvor man efter Forholdenes Natur nærmest er henvist til finere Arbejder, medførte let Misforstaaelse af Rutidshusflidens sande Væsen, idet man troede, at denne alene bestod i Løfavarbejde og lignende „fine“ Ting. Denne

Misforstaaelse har længe været tilstede og viste ofte paa Udstillingerne sine Frugter i en Mængde slet, unyttigt, gjennebrudt Træarbejde, der næsten fortrængte de „simplere“ Arbejder, som man undsaa sig for at møde med og at lægge Bind paa. Denne Misforstaaelse maatte man af al Evne bekæmpe, at ikke Husflidsfagets gode sunde Fremme skulde strande paa de fine, men farlige Stær. Man kan ikke noksom fremhæve, at der i selv de simpleste Træredskaber, som Husfliden fremstiller, kan ligge en Fylde af Stønhed og Snille, og Prøver paa saadanne ædle Former for Haandredskaber mangle ikke i de enkelte fortrinlige Prøver, Udstillingen har af grovere Træarbejder, saasom Niver, Mejered, Skuffer, Skovle, Madæster, Steer osv., til Trods for at denne Afdeling i Husflidsudstillingen er langt svagere repræsenteret end finere Arbejder. Naar Djnene ret bleve aabnede paa Ungdommen, der deltog i grovere Provinskursus, for den rette hensigtsvarende lette og smukke Form paa Haandredskaber, og der gaves praktisk Undervisning i Forfærdigelsen af disse, vilde denne grovere Husflidsnysiel, som Taleren satte stor Pris paa, blomstre frem igjen, naar kun Elever spredtes for hver at virke i sin Kreds. Ved at holdes i Provinserne bleve disse Kursus billigere og lettere tilgængelige for Bønderkarle, særlig naar de bleve afholdte i Oktober Maaned, og at der i flere af Provinserne fandtes udmærkede gunstige Betingelser for flige Skolers Oprettelse, havde Taleren paa sine Husflidsrejser i de sidste Aar faaet fuld Vished for. Det var dog ingenlunde hans Mening at fraraade finere Arbejde, blot man valgte det rette, nemlig virkeligt Billedskærerarbejde; thi medens Løvsavarbejde i Reglen er ganske usælgeligt, eller kjøbes af Medlidenhed, alene for at støtte en begyndende Virksomhed, er jævnt godt, selv simpelt Billedskærerarbejde, som Hammer o. lgn., lige saa søgt og sælgbart, som gode grovere Træredskaber. Paa Udstillingen var næsten alt dette og meget udskaaet Arbejde solgt, men af dens Løvsavarbejde ikke et Stykke. Hvis Husflidsforeningsselskabet saaledes skulde støtte Uddannelse af Lærere efter langt større

Maalestof end hidtil, og hvis det ligeledes efter en langt større Maalestof end hidtil skulde fordele formstøtte Modeller, vil der kræves langt større Midler end de smaa, Selskabet hidtil har maattet arbejde med. En Udvikling paa dette Punkt var imidlertid nødvendig, skulde Husflidsagen komme over det vanskelige Punkt, der er mellem Interessens Vækkelse og Velferds Udvikling i nyttig og indbringende Retning. Naar Sansen for Husfliden vaagner, er der hovedsagelig kun Tale om at udfylde Tiden; men der kommer en Tid, da Arbejderen maa tænke paa at faa noget ordentligt ud af sin Velferds, saa den bliver ham indbringende. Det kommer altsaa her an paa, at Arbejdet i Valg og Udførelse bliver saaledes, at det kan affattes. Her er ogsaa et vanskeligt Punkt, som Husfliden trænger til at hjælpes ud over. Affætningen stopper nu stundom til Egnens Forbrug, fordi der tilvirkes mere end der er Brug for, uden at denne Tilvirkning dog endnu har naaet en saadan Ensartethed og Godhed, at den kan gaa i den store Handel; thi det gjælder her: jo større Tilvirkningen er, jo lettere bliver Affætningen. En af Udstillerne, der tilvirker Tændstikholdere, har saaledes langt lettere ved at affætte Tusinder end før ved at blive af med et Dusin. Derfor foreligger der i denne Retning atter en stor Opgave, hvis Løsning nærmest paahviler Husflidselskabet. Der var gjort Forsøg, men der var mange Vanskeligheder at overvinde, forinden Husflidens Frembringelser bragtes frem paa det store Marked. Det var dog ingenlunde Talerens Mening, at der skulde stræbes hen til at gjøre Husfliden til en Industri, som den er bleven i flere andre Lande; hos os bør Husfliden aldrig lægge an paa at blive mere end en nyttig Tidsfordriv eller et indbringende Bierhverv, der kan trives godt ved Siden af Agerbruget, som er og maa være Hovederhvervet.

Der forelaa nu et synligt Vidnesbyrd om Husflidsagens Gang i Landet i de sidste 3 Aar i selve Husflidsudstillingen ved Landmandsmødet, og det kunde derfor have sin Interesse at betragte den lidt nøjere. Hvad først faldt i Øjnene var

dens Omfang. I Virkeligheden var det den største Husflidsudstilling vort Land nogensinde havde seet. Den var ikke alene omfangsrig, men havde ogsaa en Mængde fortrinlige Udstillere. Medens man paa den sidste Landmandsforsamlings Husflidsudstilling var saa tyndt forsynet, at man havde ondt ved at faa anbragt de givne Medailler og Penge til Præmier, havde det Modsatte været Tilfældet her, idet Bedømmelseskomiteen havde været i stor Forlegenhed for at faa de givne Præmiebeløb til at flaa til, skøndt der velvillig var stillet et større Antal Medailler til Raadighed. Navnlig vare Pengepræmierne derved blevne gjennemgaaende langt mindre, end de burde været.

Indenfor Indgangen til Husflidsudstillingen mødes Djet strax af et Par Trofæer, dannede af landlige Arbejdsredskaber: Skovle, Riber, Mejered osv., for ligesom at minde den Indtrædende om, at Landbrugsfrembringelserne bør indtage Hæderspladsen ved Udstillingen. Det giver et Fingerpeg til den stræbsomme Arbejder og flittige Ungkarl, der anvender Fritiden til virkelig Husflidsøvelse, om, at Frembringelsen af saadanne „simple“ Arbejder først vil blive paaskønnet, da det er af stor Bigtighed, at Arbejderen, der skal bruge sit Redskab, ogsaa forstaaer at forfærdige det. Han vil da selv føle Manglerne ved det, og ved egen Tænksomhed snart finde den letteste og snildeste Form, som saa væsenlig bidrager til hans Gjærnings lette og gode Gang. Dommerne beklagede derfor, at de landlige Husflidsfrembringelser forholdsvis kun vare svagt repræsenterede. Som udmærkede i Arbejde samt for let og snild Form fremhævedes smukke Kornskuffer (Nr. 294), Skuffer og Smørtrug (359) og et Veskæft (348). Af Træskeer fandtes en righoldig og udmærket Samling, og de indsendte Arbejder vidne saa godt som alle om Snilhed og Sikkerhed hos Arbejderen, samt om megen Sans for Formskønhed, der lover godt for Udvikling i finere Træarbejder. De med Sølvmedaille belønnede Træskeer med indlagt Arbejde (284), udført af en ulært Bondekarl med meget mangelfulde

Medstaber, ere især udmærket udførte. Af Kurvemagerarbejde, samt grove Siv- og Straaarbejder fandtes ogsaa kun lidt, men deriblandt særdeles smukt udført Arbejde, navnlig Halmkurve (377, 378 og 379), Studepuder (370) og Simer, medens det var at beklage, at Vidiefletning, der er en saa hyperlig Husflidsnyssel og bør have en stor Fremtid i denne Retning, kun havde et Par Udstillere, ligesom de fortrinlige Koste af Revlingeris vare svagt repræsenterede. Opmuntring til Fremstilling af saadanne simple Arbejder, der egne sig saa godt til Aftensnyssel og til at afgive et rent Bierhverv i ledige Timer, fortjener uden Tvivl først og fremmest Paastønnelse som et vigtigt Led i Arbejderklassens Velvære, navnlig i Betragtning af, hvor vanskeligt det er for den stille bestedne Husflidsdyrker at faa sine Frembringelser stillede frem ved de offentlige større Udstillinger. Fordi disse grovere landlige Husflidsarbejder fremmes, behøver ikke de bedre finere Arbejder at trykkes tilbage. Mange mene vel, at vore Landboere ganske savne Evne til at udføre smukt udfaaaret Arbejde, men Talerens Erfaring giver ikke denne Mening Medhold. Der findes mangen Evne i denne Retning, som blot venter paa Anvisning og Forbillede for at komme frem, hvorom Udstillingen atter paa flere Punkter gav et smukt Bevis. Navnlig fremhævede han en udmærket smagfuldt og smukt udfaaaret Egeramme, udført af Husmand Hans P. Jensen i Aunso (Nr. 336), ligesom en fiesvigsk Vondelarl (Nr. 309) og flere havde fremstillet smukt udfaaaret Arbejde, der, tilligemed flere fortrinlige Violiner (336), vare udførte alene ved Selvøvelse og egen Tænksomhed, som viste, at vi blandt vor Ungdom havde gode Emner til mangen Landsbykunstner, som ved Opmuntring og Vejledning nok vilde komme frem. Medens „gjennembrudt“ Arbejde er næsten usælgbart, er nogenlunde vel udført Billedstærerarbejde, navnlig Fotografi-rammer, en meget kourant Artikel, hvoraf der indføres betydelige Masser ordinært Arbejde. Det er navnlig Haand-gjernings-skolen, som kan virke hen til, at dette Maal

naaes, og der er mange saadanne i Gang i Stæderne og paa Landet. Udstillingen fremviste ogsaa i denne Retning smukke og lovende Fremstillinger. Saaledes kunde fremhæves en Landsbyskole, Bromdrup ved Rolding, hvor Læreren Hr. Drejer og Hustru hver Tordag Eftermiddag underviste ældste Klasse Drenge og Piger i Haandgjerning, hvoraf smukke Prøver vare fremstillede i Syning, Strikning, Brodering osv. samt i udstaarne Træarbejder. Dette Eksempel er meget værdifuldt som Bevis paa, hvad der kan udrettes af en varm, god Villie, selv uden Forøvelse og uden mindste Støtte. Man har stundom, navnlig i ældre Tid, fremfat Omsigt om, at Haandgjerning maa blive et befalet Fag ved Seminarier og Skoler, men dette turde dog sikkert være et Misgreb; thi kun hvor der er Kjærlighed til Børnene, forenet med varm Interesse for Husfliden, lykkes saadan Undervisning rigtig til Glæde for Lærere og Elever. Lovbud i denne Retning vilde derimod lægge et vist Nag, der let blev forhadet, paa Lærernes Skuldre, maaske til mere Skade end Gavn for Husflidens Fremme. En tilsvarende Haandgjerningskole fra Nykjøbing paa Falster havde udstillet ganste fortrinlige Prøver paa udstaaret Træarbejde, udført af Drenge, som vidnede om udmærket kyndig Ledelse saavel som om, at denne formaaer at vække uventet smukke Evner hos Børnene. Samme Skole fik Sølvmedaille ved forrige Landmandsforsamling og var derfor nu tilkjendt en hæderlig Omtale med udmærket Anerkjendelse. Fra Haandgjerningskoler fra Landet fandtes særdeles smukt Arbejde fra „Fru Hages Haandgjerningskole“ ved Dremandsgaard pr. Præsto, hvor Skovrider Rosthøj har indlagt sig megen Fortjeneste ved den Ihærdighed og Dygtighed, hvormed han fremmer Øvelser i praktiske Arbejder blandt Ungdommen. Det er det eneste Sted endnu, hvor Husfliden har faaet eget Tag over Hovedet, idet Godsejerinden, Fru Hage, har ladet opføre en særdeles smuk og rummelig Bygning i nordisk Stil til Arbejds- og Samlingslokale — et Eksempel, som man maatte ønske, at ret mange danste Godsejere maatte efterligne, hvor

der fandtes Mænd, som kunde samle Ungdommen om sig som Hr. Rosthøj, hvis hele Birken er et smukt Vidnesbyrd om, hvad der kan naaes, naar en saadan Sag bæres frem med Deltagelse baade fra oven og nedem. Lignende Exempler paa flinkt Arbejde af Ungdommen kunde Taleren fremhæve fra Baronesse Reedtz-Thotts Haandgjerningsstole for Ungdommen paa Gavnsø, som desværre ikke var repræsenteret paa Udstillingen, samt fra Nysted Omegns Haandgjerningsstoler, der ledes med særdeles praktisk Dygtighed af Forp. Christensen paa Bramslykke, hvorfra fandtes adskillige fortrinlige Arbejder (Madæster, Stuffer osv.) paa Udstillingen, men for sent anmeldte til at deltage i Præmieæstningen. Paa Grundlag af de tidligere nævnte Kursus vilde der kunne oprettes mange lignende Haandgjerningsstoler trindt om i Landet til at vække og øve mange gode Kræfter blandt Ungdommen.

En gammel Syssel, som i de senere Aar er draget frem igjen, er Straaafletning. Adskillige nære stor Forventning om, at den skal blive en hel Industri hos os som i Italien og Schweiz; men denne Forventning delte Taleren ikke; thi i hine Lande lever Befolkningen under ganske andre Forhold og Vilkaar end hos os. Af forskjellige Grunde vil det fine Straaarbejde som Modevare aldrig kunne finde Hjemsted hos os, og den simplere Straaafletning vil vanskeligt lønne sig, naar den skal konkurrere med Udlændets Frembringelser af lignende Art; der skal rastløs Flid og uophørlig Øvelse fra Barndommen til, for at naa en lille daglig Fortjeneste. Derimod vil den simplere Straaafletning, navnlig til Hatte af spættet Straa, nok kunne faa et ret indbringende Hjemsted hist og her hos Husmandens Familie til Omegnens Forsyning med denne Vare, naar Forfærdigerne selv kunne beholde en Del af den Handelsfortjeneste, der gives paa lignende udenlandske Varer. Saaledes fremhævedes Straahatte fra tre Husmandsfamilier i Lysholm ved Haslev Station (390—393), samt en Husmand fra Thorning ved Viborg (400), blandt hvilke de nævnte tre Familier havde tilvirket en meget betydelig Mængde Hatte i

Løbet af det sidste Aar, navnlig ved Børnernes Flid. Finere og smukke Straahatte vare udstillede fra flere Kvinder, men de vel høje Priser vakte Formodning om, at Tilvirkningen næppe var stor; der var saaledes meget smukt Arbejde fra Hørsholm, Nyborg (387), Randers o. fl. Steder, blandt hvilke en smuk større Samling fra Enken Christiane Flensborg (382), der først i ældre Alder med megen Flid havde lagt sig efter Straaarbejdet. Disse Samlinger syntes imidlertid ogsaa at vise, at det Arbejde, hvorpaa der var anvendt mest Flid, var allehaande Damekurve og lignende fint Luxusarbejde, der ligesom det gjennembrudte Arbejde er en temmelig usælgbar Vare, saa at Taleren derfor kun kunde advare mod at lade Straafletningen faa denne Retning.

Med Hensyn til den egentlige kvindelige Afdeling paa Udstillingen, skulde Taleren fremhæve, at denne ikke gav et fuldt sandt Udtryk for vore Kvinders Hjemmeflid. Dersom en Fremmed f. Ex. dømte efter det ringe Antal hjemmegjorte Tøjer paa Udstillingen, vilde han tro, at der kun virkedes faare lidet i denne Retning, medens der efter Talerens Skøn ogsaa paa dette Omraade var en Fremgang, saa at vi vist tilvirkede henved 25 pCt. mere hjemmegjort Tøj nu end for en halv Snes Aar siden. At Udstillingen er lidt fattig paa Tøjer, turde ogsaa fremgaa af den samme Misforstaaelse, som før blev paapeget, at det ikke er „fint“ nok til Udstilling, hvorfor man bestedent holder sit Arbejde tilbage, medens en Navneklud eller en hæklet Bagatel maaste indsendes. Denne Misforstaaelse af den kvindelige Husflids Opgave bør stærkt imødegaaas. Det fortjener langt mere Hæder at tilvirke et Stykke Hvergarn, der er ligesaa pynteligt til Højtid som nyttigt til Hverdag, end at hække og sy fine Broderier, som maaste kun gjøre den mest affstikkende Virkning i det fattige eller mindre propre Hjem. Man bør idelig fremhæve det hæderlige og vigtige i, at Lærerinderne i Landets Sykkoler og Mødrene først og fremmest lære Pigebørnene at sy et Stykke Linned og strikke en Strømpe, at sætte en ordentlig Lap paa

saavel som at stoppe en Høse. Mangt et Hjem, baade fattige og rige, bliver uhyggeligt, fordi Husmoderen mangler Øvelse i disse „simple“ Ting, og Pigerne erhverve den da aldrig. Dermed vilde Taleren ikke kaste Brag paa de finere Arbejder, som ikke gjorde Skade, naar de simplere vare lærte først til Gavn; men ligesaa passende en Syssel Brodering osv. kan være for den fine Dame som Tidsanvendelse efter endt Husgjerning, ligesaa lidt er det fine Haandarbejde paa sin Plads i det jævne landlige Hjem, hvor det gjerne vil trænge sig frem paa Strikfestrømpens og Spinderokkens Beføstning. Med al Anerkjendelse for det fine Damarbejde, hvoraf der ikke fandtes saa smukke Prøver, havde Medlemmerne af Dommerkomiteen derfor været enige om at drage de fattigere nyttige Arbejder med Spind, Strikning og Løjtilvirkning i Forgrunden, og været enige om, at fremstillede Prøver af udmærket Stopning fra Lærerinde Sofie Jensen (510) i Kjøbenhavn som et særligt Fingerpeg for alle Systoler fortjente første Præmie.

Forinden Taleren forlod den lille ovenstaaende Overføgt over Udstillingen, maatte han dog endnu fremhæve den ejendommelige Retning, Husflidstrangen havde faaet hos enkelte, og affødt Exempler paa ualmindelig Begavelse i Retning af mekanisk Snille, som vidnede om Husflidstankens Kraft til at frigjøre de skjulte Evner. Saaledes har Gaardejer Fjergen Hansen i Nalsø ved Grenaa (Nr. 289) udstillet en af ham selv udtænkt og udført lille Maskine til at vinde Garnnøgler paa, der er et lige saa findrigt udtænkt som smukt udført mekanisk Arbejde, med aldeles originale Bevægelser; selv Maskintyndige maa beundre Opfinderens Snille. Det samme er Tilfældet med en af Husmand Thomas Sørensen konstrueret og forfærdiget Model til en Bindplow (747 i Redstabsudstillingen) der er en sammensat Maskine til at pløje eller grubbe Jorden ved Bindsraft. Modellen røber en sund Ide og megen Snille. Mange kunne maasse smile over den ualmindelige Tanke, men seer man Modellen og hører, at Opfinderen med sejt Udholdenhed har arbejdet paa dens

Fuldkommengjørelse og Virkeliggjørelse i tyve Aar, tager man Hatten af for Manden, selv om man har Tvivl om, at Maskinen kan blive praktisk, og man maa ønske ham, at en eller flere Rigmænd vilde glæde ham ved at give Midler til Maskinens Udførelse i Virkeligheden, hvilket den fattige Husmand aldrig har evnet. En anden lille Maskine paa Redstabsudstillingen (735), et originalt Prøvekjerningsapparat, opfundet og udført af Forp. N. Jacobsen, Korslund, der ogsaa som et virkeligt Husflidsarbejde burde været fremstillet ved Husflidsafdelingen, er et udmærket udtænkt og udført mekanisk Arbejde af en jydsk Landmand, der kun har havt Selvøvelsen til Læremester. Men saaledes komme ikke alle de Kræfter, der ere gjemte, til Gjennembrud; mange ligge brak, som kunde gavne og glæde, hvis de kom frem og fik Væxt. Naar Taleren derfor til Slutning skulde sammenfatte, hvad der er at gjøre for at dette kan lattes, for at Husflidstanken kan blive bragt ud i Folkelivet, saa skeer dette nærmest ved fri Uddannelse af Lærere i Haandgjerning i større Antal, baade i Feriekursus i Hovedstaden og ved Efteraarskursus i Provinserne. Desuden fortsat Dannelse af Husflidsforeninger og Haandgjernings-skoler for Ungdommen, og endelig Bestræbelse for at give de Husflidsvarer, som bør føres i den større Handel, et mere ensartet Præg af bestemt Form og Godhed.

Løsningen af disse Opgaver er det Formaal, som „Dansk Husflidselskab“ har stillet sig, og alle Husflidsvenners Dine hvile ogsaa med Forventning paa Selskabet og venter sig meget af dets Virken. Men Taleren maatte fra dets Side bestemt fremhæve, at Selskabet ogsaa venter sig meget fra Folket. Der skal, som han tidligere havde antydet, betydelige Pengesummer til for at kunne støtte og lede Sagens Fremgang overalt, hvor Kravene stillede, og endnu talte Selskabet kun godt 500 Medlemmer, hvoraf en stor Mængde var Foreninger og Skoler, som gjorde Krav paa dets Midler, medens Regeringens aarlige Tilskud hidtil, i Forhold til Selskabets store Opgave, havde været meget sparsomt. Ligesom

Taleren derfor ved tolvte Landmandsforsamling havde sluttet sit Foredrag om Husflidsagen med at forelægge sin Plan til Dannelsen af Dansk Husflidselskab, saaledes skulde han nu slutte med indtrængende Henstilling til alle Husflidsvenner om at tiltræde Selskabet og fremme Medlemsindmeldelse overalt, for at dette snart kunde blive saa stort, som det smukke Formaal fortjente. Naar da selve Folket ved sin Tilslutning kraftig støttede Husflidselskabets Bestræbelser, kunde man vente, at Regeringen i højere Grad end nu traadte støttende til, saa at Selskabet, uden at trykkes af Pengemangel, kunde imødekomme de mange store Krav, der stilles til det, og kraftig virke til en sund Husflids Fremme i vort kjære Fædreland.
